

آزمون سراسری ترجمه و مفاهیم قرآن کریم - سطح مقدماتی (کد ۱۰۰۳)

مهرماه ۱۳۹۱

زمان پاسخگویی: ۷۵ دقیقه

لطفاً گزینه صحیح را در پاسخنامه علامت بزنید

* معنی قسمتهای مشخص شده در آیات و عبارتهای شریفه ی زیر کدام است؟

۱ - « قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَّا شِيَةَ فِيهَا... »

- الف - خوار، بی مانند ب -
- ج - آبیاری کننده، لاغر د - جوان، شخم زننده

۲ - « وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ »

- الف - پس پنهانش کردید ب - پس آن را خاک کردید
- ج - پس مسئولیت آن را به عهده گرفتید د -

۳ - « ... يَوْمَ أَخَذْتُم مِّنْ عَمَلِكُمْ مِائَةَ أَلْفٍ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْخِزِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ... »

- الف - اگر آباد می شد، رهایی یابنده ب -
- ج - اگر به عمرش اضافه شود، کم کننده ی آن د - ای کاش آباد و خرم می شد، ویران کننده ی آن

۴ - « وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا »

- الف - آن را نوشتیم ب -
- ج - او را مشاهده کردیم د - نیکو گردانیدیم آن را

۵ - « وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ »

- الف - با یکدیگر شوخی می کنند ب - با خشم و غضب می نگریستند
- ج - با نفرت و کینه سنگسار می کردند د - با اشاره ی چشم و ابرو تمسخر می کنند

۶ - « قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا * وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا »

- الف - آن را رشد داد، پلید شد ب -
- ج - باهوش شد، حیله و نیرنگ بست د - زکات خود را پرداخت کرد، آن را آشکار ساخت

۷ - « فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ »

- الف - دستانش، آهن گداخته ب - پیشانی اش، خار
- ج - بهترینش، زنجیر داغ د - گردنش، لیف خرما

۸ - « مَن شَرَّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ »

- الف - وسوسه گر ب - پنهان شونده
- ج - نا امید کننده د - سلطه گر

* ترجمه صحیح را انتخاب کنید:

۹ - يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

- الف - ای مردم! بندگان پروردگارتان باشید زیرا او شما و کسانی که پیش از شما بودند را آفرید شاید که تقوایپیشه باشید.
- ب - ای مردم! پروردگارتان را که شما و کسانی که پیش از شما بودند را آفرید، بپرستید، باشد که تقوا پیشه کنید.
- ج - ای مردم! پروردگار شما کسی است که شما را خلق کرد، پس شما و کسانی که پیش از شما بودند باید او را بندگی کنید تا از او پروا کنید.
- د - ای مردم! برای اینکه تقوا پیشه کنید باید خدای خود را بپرستید زیرا اوست که شما و پیشینیان شما را به وجود آورده است.

۱۰. فَاَتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ...

- الف - پس باید از آتش جهنمی که توسط مردم و سنگها گذاخته می شود، بترسید.
- ب - پس تقوا پیشه باشید تا از آتشی که سوخت آن مردم و تخته سنگی است، در امان باشید.
- ج - پس ای مردم! از آتشی که هیزمش با سنگهای گذاخته (آماده شده) است، پروا کنید.
- د - پس از آتشی که هیزمش مردم و سنگها هستند، پروا کنید.

۱۱. ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ...

- الف - سپس بر آسمانها چیره شد، پس آنها را هفت آسمان درست کرد.
- ب - سپس با آسمان مساوی شد (با صعود به آن) و آنها را هفت آسمان کرد.
- ج - سپس به آسمان پرداخت پس آنها را (به صورت) هفت آسمان منظم کرد.
- د - سپس به آسمانها روی آورد و آن را به شکل آسمانهای هفت طبقه مرتب کرد.

۱۲. قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

- الف - گفتند: ای خدای سبحان! نه علمی برای ما است و نه اینکه تو چیزی (در این زمینه) به ما یاد دادی، قطعاً تو بسیار دانا و حکیم هستی.
- ب - می گویند: پاک و منزّه هستی، ما علمی نداریم مگر چیزی که به ما یاد دادی. بی شک تویی که دانا و حکیم بودی.
- ج - گفتند: تو پاک و منزّه هستی، ما هیچ علمی نداریم جز آنچه تو خود به ما آموختی، قطعاً تو بسیار دانا و با حکمت هستی.
- د - می گویند: ما علمی نداریم به جز آنچه تو به ما آموخته ای، اینکه تو دانا و با حکمت هستی، پاک و منزّه می باشی.

۱۳. وَ قُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

- الف - و گفتیم: فرود آید، بعضی از شما برای بعضی دیگر، دشمن هستید و برای شما در زمین قرارگاهی ست و بهره ای ست تا زمانی نامعین.
- ب - و گفتیم: بعضی از شما فرود آید زیرا که با بعضی دشمنی می کنید، و شما در زمین محل استقراری خواهید داشت و تا روز قیامت بهره ای در آن دارید.
- ج - و گفتیم: بعضی از شما از بعضی دیگر (از جهت مقام و جایگاه) پایبندتر آید تا باهم دشمنی کنید و در زمین قرارگاه و بهره ای تا مدتی طولانی خواهید داشت.
- د - و گفتیم: به قرارگاهی که در زمین دارید، فرود آید تا در آن بهره ای یابید و بعضی تان با یکدیگر دشمنی کنید.

۱۴. فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

- الف - پس پروردگار آدم (ع) کلماتی به او القا کرد پس او (=حضرت آدم(ع)) به درگاهش توبه کرد زیرا خداوند توبه پذیر و مهربان است.
- ب - پس حضرت آدم(ع) نشانه هایی از پروردگارش مشاهده کرد و به همین دلیل به درگاه او توبه کرد؛ قطعاً خداوند بسیار توبه پذیر و بخشنده است.
- ج - پس خداوند به حضرت آدم(ع) کلماتی تلقین نمود و توبه اش را پذیرفت زیرا آدم(ع) فردی بسیار توبه کننده و مهربان بود.
- د - پس حضرت آدم(ع) از پروردگارش کلمه هایی دریافت کرد پس (خداوند - توبه ی او را پذیرفت، قطعاً او خود بسیار توبه پذیر و مهربان است.

۱۵. وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

- الف - و به باطل لباس حق نپوشانید تا حق پنهان شود در حالی که خود می دانید.
- ب - و حق را با باطل نیامیزید و حق را کتمان نکنید در حالی که شما می دانید.
- ج - حق و باطل را باهم اشتباه نگیرید و (مبادا) حق را پنهان کنید حال آنکه خود می دانید.
- د - حق را کتمان کنید تا حق را با باطل درنیامیزید حال آنکه خود می دانید.

۱۶. الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

- الف - کسانی که می دانند که قطعاً پروردگارشان را ملاقات خواهند کرد و اینکه همانا آنان به سوی او باز خواهند گشت.
- ب - کسانی که گمان می کنند پروردگارشان آنها را ملاقات خواهد کرد و قطعاً به سوی او بازگشت خواهند کرد.
- ج - هرکس یقین داشته باشد که پروردگارش را ملاقات خواهد کرد، قطعاً به سوی (ذات) او باز خواهد گشت.
- د - کسانی که می پندارند با پروردگارشان دیدار خواهند کرد و به سوی او باز خواهند گشت، رستگار خواهند شد.

۱۷. کُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

- الف - از روزی خدا بخورید و بنوشید و در زمین با فسادگران همکاری نکنید.
ب - بخورید و بیاشامید از روزی خداوند و در (روی) زمین، در حالی که فساد کننده اید، سرکشی نکنید.
ج - بخورید و بنوشید از رزق خداوند و با نیت فساد کردن روی زمین فعالیت نکنید.
د - از روزی خداوند بخورید و بیاشامید و از آنها برای فساد کردن و سرکشی کردن استفاده نکنید.

۱۸. وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ آخَذْتُمْ مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فُقُلَنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

- الف - و قطعاً کسانی که روز شنبه بر شما تعدی کردند را فرمان دادیم تا میمونهای سرگردانی گردند.
ب - و بدون شک شما کسانی را که در روز شنبه بر عده ای از خود شما تجاوز کردند را شناختید و ما هم به آنها گفتیم: بوزینه هایی زیانکار شوید.
ج - و همانا شما خود می دانستید که چه کسانی در روز شنبه تجاوز کردند پس ما نیز به آنها حکم کردیم: میمونهایی سرگردان باشید.
د - و البته حتماً کسانی از خودتان را که در روز شنبه تجاوز کردند، شناختید؛ پس به آنها گفتیم: بوزینگانی رانده شده باشید

۱۹. قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

- الف - گفت: قطعاً او می گوید: آن گاوی است زرد رنگ و بدون لکه که بینندگان از دیدنش شاد می گردند.
ب - فرمود: همانا او می گوید: حتماً گاوی زرد و پررنگ را ذبح کنید تا بینندگان از رؤیت آن شاد گردند.
ج - گفت: همانا خداوند می فرماید: قطعاً آن گاوی است زرد یکدست که رنگش بینندگان را شادمان می سازد.
د - گفت: خداوند می فرماید: آن گاو ماده، زرد رنگ است و تکرنگ؛ ناظران رنگش را نزد خود پنهان می دارند.

۲۰. أَوْكَلْنَا غَاهِدُوا عَهْدًا تَبَدَّه فَرِيقٌ مِنْهُمْ

- الف - آیا هرگاه عهده را محکم بستند، آن را بر گردن گروهی از خودشان افکندند.
ب - و هرگاه آنان پیمانی را باهم بستند، گروهی از خودشان آن را شکستند
ج - و آیا هر آنچه که روی آن عهده بستند، گروهی از آنها بدان وفا نکردند.
د - و آیا هر زمان که پیمانی بستند، گروهی از آنها، آن را دور افکندند؟

۲۱. فَأَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ...

- الف - پس هر کجا روی گردانید، پس (همان) جا روی خداوند است.
ب - پس کجاست آنچه که به دوستی گرفتید؟ پس اینجاست که روی به سوی خدا دارید.
ج - پس کجاست که بدان روی برگردانید سپس روی خدا را آنجا ببینید؟
د - پس آنجا جایی است که شما آن را به دوستی برگزیدید پس همان جا روی خدا را خواهید یافت.

۲۲. وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا * وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

- الف - و ما خواب شما را ثابت ساختیم و شب را بر شما پوشاندیم.
ب - و خواب شما را به صورت چرتی سبک قرار دادیم و شب را به صورت لباسی برایتان فراهم ساختیم.
ج - و خواب شما را مایه ی آرامش قرار دادیم و شب را پوششی (برای شما) قرار دادیم.
د - و خواب را در تاریکی قرار دادیم و شب را پوششی (بر چشمانتان) قرار دادیم.

۲۳. قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ * أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

- الف - دلهایی در آن روز، مضطرب و پریشان است؛ دیدگانش فرو افتاده و فرو شکسته است.
ب - دلهایی در آن روز ترسان است و دیدگان پریشان و به هم ریخته است.
ج - آن روز قلبها لرزان است و دیدگان ترسان!
د - انسانها در آن روز دلهایشان می ترسد و چشمانشان با خواری (به عذاب جهنم) می نگرد.

۲۴ اَلَّذِيْنَ اَشَدُّ خُلُقًا اُمِّ السَّمَاءِ بَنَاهَا * رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

- الف - آفرینش شما از آفرینش آسمانی که خداوند بنا کرده است، سخت تر است. او پهنای آن را بالا برد و سپس آن را منظم ساخت.
ب - آیا شما از نظر آفرینش سخت تر هستید یا آسمان که آن را بنا کرد؛ سقفش را برافراشت پس آن را منظم کرد.
ج - آیا شما محکمتر آفریده شده اید یا آسمانی که آن را برافراشته است؟ او سقف آن را بالا برده و انسان را پدید آورده است.
د - خلقت شما مهمتر از خلقت آسمان است. خداوند با برافراشتن سقفش آن را بنا کرده آنگاه بر آن تسلط یافته است.

۲۵ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوْبِهِمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ

- الف - هرگز! بلکه انحراف به درون قلبهانشان نفوذ کرده و چیزی به دست نمی‌آورند.
ب - چنین نیست! بله آنچه (از حرام) کسب می‌کردند در قلبهانشان اثر سوء گذاشته است.
ج - هرگز چنین نیست! بله آنها چیزی (از گناه) کسب نمی‌کردند مگر اینکه بر دلهايشان اثر کرده و آنها را به انحراف کشیده است.
د - چنین نیست! بلکه آنچه کسب می‌کردند [و گناهی که مرتکب می‌شدند]، بر دلهايشان چیره گشت.

۲۶ تَعْرِفُ فِي وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ

- الف - در چهره هاشان شادابی و طراوت نعمت را درمی‌یابی.
ب - شادی نعمتهای فراوان در چهره هایشان نمایان است.
ج - بر چهره هایشان نگاهی آشنا از وفور نعمت دیده می‌شود.
د - با چهره هایشان به سوی نعمت‌ها نظاره می‌کنند طوری که (نگاهشان) قابل شناسایی است.

۲۷ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ * فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

- الف - روزی که رازهای درون به آزمایش کشیده شود، هیچ نیرو و یاری به یاری او نمی‌رسند.
ب - امروز رازها از بین می‌رود پس چه نیرو و یاری می‌تواند به او کمک کند؟
ج - روزی که رازهای درون آشکار شود، پس برای او هیچ نیرو و یاری نخواهد بود.
د - روزی که با رازهای درون دچار بلا می‌شوی و در این صورت نه نیرویی خواهی داشت و نه یاری!

۲۸ فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكَّرٌ * لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

- الف - پس به مردم تذکر ده که فقط تو تذکر دهنده هستی! تو به خاطر آنها صبر نخواهی کرد.
ب - پس یاد آوری کن که فقط تو یادآوری کننده‌ای! تو علیه آنها عمل نمی‌کنی و آنها بر تو غلبه می‌کنند.
ج - پس به یاد آور که قطعا تو از یاد برده‌ای! تو بر آنها تسلطی نداری.
د - پس (به آنها) یادآوری کن که تو فقط تذکر دهنده‌ای! تو بر آنها مراقب و مسلط نیستی!

۲۹ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَهَ لَسَنَفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ

- الف - هرگز اگر خودداری نکند، بدون شک موهای پیشانی اش را خواهیم سوزاند.
ب - هرگز چنین نیست! اگر به پایان نرساند (گناهانش را) حتما او را عذاب خواهیم کرد و با موی پیشانی به آتش درخواهیم افکند.
ج - چنین نیست! البته اگر دست بردارد، حتما با موی پیشانی، با خواری و شدت، او را (به سوی عذاب - می‌کشانیم).
د - هرگز! بی شک اگر خود را از انجام گناهان نهی نمی‌کرد، او را با گرفتن موی پیشانی اش خوار و ذلیل ساخته و عذابش می‌کردیم.

۳۰ وَمَا تَفَرَّقَ الدِّينَ اَوْ تَوَا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

- الف - و کسانی که با اهل کتاب دچار تفرقه شدند، بعد از اینکه دلایل روشن به سویشان آمد (چنین کردند -
ب - و کسانی که کتاب داده شدند، پس از آنکه دلیل روشنی به سویشان آمد، (دیگر) تفرقه ایجاد نکردند.
ج - و کسانی که به آنها کتاب داده شده است، پراکنده نشدند مگر بعد از اینکه دلیل روشن به آنها آمد.
د - پس از آن که دلایل روشن به اهل کتاب آمد، کسانی که به آنها کتاب داده شده است، از یکدیگر پراکنده نشدند.

سوالات تشریحی آزمون سراسری ترجمه و مفاهیم قرآن کریم - سطح مقدماتی (کد ۱۰۰۳)

مهر ماه ۱۳۹۱

* آیات قرآنی زیر را ترجمه کنید.

۱. فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

۲. وَأَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۳. ...وَمَنْ يَتَّبِدْ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۴. وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا...

۵. ... قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتَهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۶. وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ * كِرَامًا كَاتِبِينَ * يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

۷. سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى * وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى

۸. وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَى

۹. وَأَمَّا مَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ * فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

۱۰. يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ